

ஐந்தாவது பத்திரிகை கதிரை வளர்ப்பை ஒரு துணைத் தொழிலாக மறைக்கொண்டு வந்த தமிழக விவசாயிகள், கடந்த இரு மாத காலமாகப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தமிழகத்தின் மறைகு மாவட்டங்களிலுள்ள கதிரை வளர்ப்புத் திட்டம் விவசாயிகள், இறந்த கதிரைகளை சுகுணா நிறுவனத்தின் மூலமாகப் போட்டு, அந் நிறுவனத்திற்கு எதிராகப் போராட்டங்களை நடத்தினர். கடந்த ஆகஸ்ட் 24-ஆம் ததியன்று பல்லாயிரக்கணக்கான கதிரை வளர்ப்புத் திட்டம் விவசாயிகள் தமது 10 அம்சக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி பரேணியும் ஆர்ப்பாட்டமும் நடத்தியுள்ளனர். ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் விவசாயிகள் கதிரை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழகத்தில் இப்போராட்டம் தற்போது ஓய்ந்திருப்பதைப் போலத் தோன்றினாலும், அது நீறுபடுத்த நெருப்பாகவே நீடிக்கிறது.

1980-களின் நடுவில் அரசின் கதிரை ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் கதிரை வளர்ப்பை விவசாயிகளிடம் அறிமுகப்படுத்தின. அரசின் கதிரைக் குஞ்சு உற்பத்தி நிறுவனங்களிடம் நேரடியாகக் குஞ்சுகளை வாங்கி 100 முதல் 1000 கதிரைகள் வரை கொண்ட சிறிய பண்ணைகளை உருவாக்கி, தமிழகத்தில் பல்லடம், பொள்ளாச்சி, உடும்பலையிலை, வலையூர் முதலான பகுதிகளில் விவசாயிகளால் கதிரை வளர்ப்பு நடந்தது. வளர்ப்புத் திட்டங்களை விவசாயிகளிடமிருந்து கதிரை உரிமையாளர்கள் மற்றும் வியாபாரிகள் நேரடியாக வாங்கிக்கொண்டனர். இதே காலத்தில் அரசு காலநடை பராமரிப்புத் துறையின் துணை நிறுவனமான தமிழ்நாடு கதிரை வளர்ப்புக் கழகம் (டாப்கோ-TAPCO) கதிரை வளர்ப்பை ஊக்குவிப்பதில் ஆதரவளித்தது.

ஆனால் 1990-களில் தனியார் மய-தாராளமயக் கொள்கை திணிக்கப்பட்ட பிறகு, அரசுக்கு கதிரை வளர்ப்பில் என்ன வலையை உலகவங்கி உருட்டி மிரட்டத் தொடங்கியதும், உலக வங்கியின் கட்டளைப்படி, நிதி ஒதுக்கீட்டை அரசு நிறுத்தியதால் விவசாயிகளுக்குத் தவையான குஞ்சுகளை அரசு நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அரசு திட்டமிட்டே, அரசு நிறுவனங்களை ஒழித்தது. இலட்சக்கணக்கில் எந்திர சாதனங்களுக்குச் செலவாகும் என்பதால், கதிரை வளர்ப்புக் குஞ்சுகளை விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யவும் முடியாது. இதன் விளைவாக, தனியார் கதிரைக் குஞ்சு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் மற்றும் கதிரை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட தனியார் பெருமுதலாளித்துவ நிறுவனங்களின் கைவசம் ஆரம்பித்தது. கதிரைக் குஞ்சுகளுக்குக் காக தனியார் நிறுவனங்களை விவசாயிகள் முற்றாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. மேலும், விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியினால் விவசாயிகள் கதிரை வளர்ப்புத் தொழிலைக் கைவிட இயலாத நிலைமையையும், கதிரை வளர்ப்புக் கொட்டகைகளை விவசாயிகளின் கடன் சூமையையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு தனியார் கதிரை வளர்ப்பு நிறுவனங்கள் ஒப்பந்த விவசாயத்தை விவசாயிகள் மீது திணித்தன.

Written by தமிழ்நாடு

Monday, 22 November 2010 20:59 -

கறிக் கோழி ஒப்பந்த விவசாயத்தில், ஒப்பந்த விவசாயத்தை நடத்தும் நிறுவனம் கறிக் கோழிக்குஞ்சு, தீ வனம், மருந்து மற்றும் மருத்துவ சேவையுடன் ஆலோசனைகளையும் கொடுக்கும். கறிக் கோழிக்குஞ்சு வளர்ப்பிற்கான கொட்டகை, குடிநீர், மின்சாரம் மற்றும் உழைப்பைக் கொண்டு கறிக் கோழிகளை விவசாயிகள் வளர்க்க வேண்டும். ஒப்பந்த நிறுவனம் விவசாயிகளுக்கு வளர்ப்புக் கலியைக் (உயிருள்ள கறிக் கோழிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 1.50 முதல் அதிகபட்சமாக 2.50 வரை) கொடுத்துவிட்டு கறிக் கோழிகளைக் கொள்முதல் செய்து கொள்ளும். இந்த ஒப்பந்த விவசாயத்தை வங்கடேஸ்வரா, பயனீர், சாந்தி பார்சின், சுகுணா போன்ற 20-க்கும் மேற்பட்ட தனியார் பெரும்தலாளித்துவ நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் தொடக்க காலத்தில் 500, 1000 கறிக் கோழிகளை வளர்க்க ஒப்பந்தம் போட்டு விவசாயிகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தன. அடுத்ததாக, குறைந்தபட்சமாக 5000 கறிக் கோழிகள் வளர்க்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டும், நிறுவனத்தினர் சொல்லும் விதத்தில் கொட்டகை அமைத்துப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டும் பல லட்சங்கள் முதலீடு செய்ய வாய்ப்பில்லாத சிறு விவசாயிகளை வளையிறேறின. இன்னொருபக்கம் கறிக் கோழி வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் பெரும் வியாபாரிகளுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுத்து தன பிடியில் கொண்டு வந்து ஏகபோகத்தை நிறுவியுள்ளன.

மேலும் இந்நிறுவனங்கள், கறிக் கோழி ஒருங்கிணைப்புக் கமிட்டி (Broiler Co-ordination Committee -BCC) என்ற கட்டமைப்பை உருவாக்கி தன்னிச்சையாக கறிக் கோழியின் விலையைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்தக் கட்டமைப்பு அவ்வப்பொழுது அறிவிக்கும்

3 / 5

நீண்ட காலமாகக் கும்புறிக் கொண்டிருந்த ஒப்பந்த விவசாயிகள், வளர்ப்புக் கலியா உயிருள்ள கறிக் கோழியின் எடையை ஏற்பகிலோவாக்குக் குறைந்தபட்சமாக 3.50 ரூபாயும், 50 கிராம் எடையிலிருந்து குறைவாக, தரமான தீவனம், மருத்துவ சேவைகள், ஆலோசனைகள் மற்றும் முழுமையாகக் கொட்டையைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தொடர்ச்சியாகக் கறிக் கோழிக் குஞ்சுகளாகக் கொடுக்கவேண்டும் எனவும்; வறற்றுப் பத்திரங்களிலும், காசோல்களிலும் கையெழுத்து வாங்கி மிரட்டுவதன் நிறுத்தக் கோரியும் சுகுணா நிறுவனத்துக்கு எதிராகப் போராடினர். சுகுணா நிறுவனமோ பச்சைவார்த்தைக்கு வரமுடியாது, கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவும் முடியாது என்று திமிராக அலட்சியப்படுத்தியது. அரசோ கண்டும் காணாமலும் இருந்தது. விவசாயிகள் கோழிகளைப் பட்டினி போட்டு, இறந்த கோழிகளை சுகுணா அலுவலகத்தின் முன் கொட்டிய பிறகுதான், அதிர்ச்சியடைந்த அந்நிறுவனம் பச்சைவார்த்தைக்கு வந்தது. சுகுணாவின் அடாவடித் தனத்தை எதிர்க்க வகற்ற அரசோ பச்சைவார்த்தையில் நடுநிலை நாடகமாடியது. இறுதியில் சுகுணா நிறுவனம், உயிருள்ள கோழிக் குட்டைகளை ஏற்ப ஒரு கிலோவாக்கு வளர்ப்புக் கலியாக ரூ.3.50 தரவதாக ஒப்புக் கொண்டதால் தற் காலிகமாகப் போராட்டம் திரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரை சுகுணா, பச்சைவார்த்தையில் போடப்பட்ட ஒப்பந்தத் தன் முழுமையாக நடமாற்றப்படாததில்லை. போராடிக் பகுதிகளில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கறிக் கோழிக் குஞ்சுகள் கொடுப்பதையும் நிறுத்தியுள்ளது. மேலும் போராட்டம் விவசாயிகளை ஓரணியில் திரள விடாமல் பிரித்தாளும் சதிவேலைகளைச் செய்து வருகிறது.

கபிலி உழைப் பாளிகளனை மட்டும்மின்றி சிறு உடமையாளர்களையும் சூரண்பிக் கொழுத்து ஏகப்போகத்தை நிறுவுவதுதான் மூதலாளித்துவம். விவசாயம் நசிந்து போனதால், வறோவழியின்றி கறிக் கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபட்ட சிறு விவசாயிகளின் நிலம், நீர், உழைப்பைச் சூரண்பி போண்டியாக் கிவிட்டது, அவர்களதைத் தற்கொலைப் பாதைக்குத் தள்ளுவதான் ஒப்பந்த விவசாயத்தின் நோக்கம் என்பதை சூகூணா நிறுவனத்துக்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டம் நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டது. இந்நிலையில், ஒப்பந்த விவசாயத்துக்கு அரசின் பாதுகாப்பைக் கோரும் போராட்டங்களோடு, தனியார் மய-தாராளமயத் தாக்குதலுக்கு எதிராக இதர பிரிவு உழைக்கும் மக்களுடன் ஓரணியில் திரண்ட போராடுவதன் மூலம்தான், ஏகப்போக கோழிப்பண்ணை நிறுவனங்களின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து கறிக் கோழி வளர்க்கும் விவசாயிகள் விடுபட முடியும்.